

Arrest

nr. 159 566 van 7 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. STEVENS, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Marokkaans staatsburger te zijn met een berber achtergrond en afkomstig uit Fez. Reeds op jonge leeftijd verhuisde u met uw familie van Fez naar Al Hoceima, meer bepaald naar de wijk Em Zoren. U rondde uw baccalaureaat af en behaalde een diploma aan het 'l'institut spécial tourisme' te Al Hoceima. U liep stage en werkte verschillende jaren in een apotheek genaamd Em Zoren. In 2014 leerde u uw huidige echtgenoot, S. E., kennen toen hij een aankoop deed in de apotheek waar u werkte. U verloofde zich en in oktober 2014 trad u in het huwelijk. Uw echtgenoot woonde reeds sinds zijn jeugd in Kopenhagen. Op het moment dat u met hem trouwde werkte hij in een plaatselijke bibliotheek. In februari 2015 vervoegde u uw echtgenoot in Denemarken. Enkele dagen na uw aankomst in Kopenhagen, veranderde uw echtgenoot in een tiran. Hij sloeg, verkrachtte en vernederde u. U kreeg geen enkel vrijheid en mocht geen sociale contacten aangaan. In maart 2015 takelde hij u dusdanig toe

dat u in het ziekenhuis moest worden opgenomen. In juni 2015, nadat uw echtgenoot u andermaal ernstig had toegetakeld, verliet u de echtelijke woonst en vond u onderdak in een vluchthuis. U keerde na 8 dagen terug naar uw echtelijke woonst, nadat uw echtgenoot beloofde zijn gedrag ten aanzien van u te beteren. Dit bleek echter een loze belofte te zijn. Uw aanvraag tot gezinshereniging werd geweigerd door de Deense autoriteiten, doch u wist niet op welke gronden. Uw echtgenoot zou dit allemaal hebben geregeld. In de tussentijd stuurde uw echtgenoot foto's naar zijn familie, van u in schaarse kleding, om aan te tonen dat u geen goede echtgenote was. In augustus besloot u niet langer bij uw echtgenoot te blijven en Denemarken te verlaten. Op 30 augustus 2015 verliet u Denemarken via de internationale luchthaven. U vloog door naar Brussels airport, Zaventem, België. U vestigde zich bij uw zus die reeds jaren in België verblijft. Via uw ouders vernam u dat uw echtgenoot en zijn familie dreigden uw reputatie te schaden en u om te brengen indien u niet zou terugkeren naar de echtelijke woonst. Uw ouders, die achter u zijn blijven staan, legden van deze incidenten klacht neer bij de Marokkaanse autoriteiten. Verder ontving u via uw familie een convocatie die dateert van 7 oktober om te verschijnen voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Al Hoceima in verband met een vordering die uw echtgenoot zou hebben ingesteld teneinde van u te eisen terug te keren naar de echtelijke woonst. Op 13 oktober 2015 werd u door leden van het SEFOR-team van DVZ opgepakt in de woning van uw zus Hasnae Bouzoubiane, woonachtig te Mechelen. Op 16 oktober 2015 liet u aan de Belgische autoriteiten verstaan, nood te hebben aan internationale bescherming en diende u een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw huwelijksakte, een klacht van uw ouders bij de Marokkaanse autoriteiten dd. 29 september 2015, een Deens medisch attest, een attest van uw verblijf in een Deens vluchthuis, e-mails in verband met het opvragen van de klacht bij de Deense autoriteiten, een convocatie van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Al Hoceima dd. 7/10/2015, een getuigenis van de Rechtbank van Eerste Aanleg van El Hoceima dd. 27/11/2015 en tenslotte foto's van uw ziekenhuisopname dd. 30 maart 2015.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat noch het vluchtelingenstatuut noch het statuut van subsidiaire bescherming u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) kan worden toegekend.

U stelt voorop bij terugkeer naar Marokko slachtoffer te worden van huiselijk geweld. U zou voorts geen beroep kunnen doen op de bescherming vanwege de Marokkaanse autoriteiten daar uw echtgenoot gezien zijn financiële mogelijkheden de Marokkaanse autoriteiten zou kunnen omkopen. Ofschoon het CGVS erkent dat er sprake is geweest van partnergeweld in uw huwelijk met S. E., maakt u niet aannemelijk dat er bij terugkeer naar Marokko in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging. Dient immers te worden opgemerkt dat de problematiek die u aanhaalt namelijk deze van partnergeweld, niet ressorteert onder de Conventie van Genève. U haalt immers geen elementen aan waaruit zou kunnen worden opgemaakt dat u in Marokko vervolging vreest ten gevolge van uw ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. En dit om volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u verklaarde sedert 30 augustus 2015 op Belgisch grondgebied te verblijven. U vroeg de Belgische autoriteiten pas om internationale bescherming nadat u op 13 oktober door de SEFOR-dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangehouden in de woning van uw zus. U werd dan ook de vraag gesteld waarom u zich niet onmiddellijk na aankomst op Belgisch grondgebied tot de autoriteiten heeft gewend teneinde uw verzoek om bescherming kenbaar te maken. U stelt dat u niet op de hoogte was dat u in België asiel kon aanvragen. Deze uitleg is allesbehalve overtuigend. Gezien uw zus meer dan 9 jaar in België verblijft alsook gezien de vluchtelingencrisis waarmee thans heel Europa wordt geconfronteerd, is het niet geloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat u in België asiel kon aanvragen en hoe u dat dan precies kon doen (CGVS, p. 20). Uw houding, namelijk het feit dat u heeft nagelaten u te wenden tot de Belgische autoriteiten, doet afbreuk aan de waarachtigheid en de ernst van de schade die u vooropstelt te lijden bij terugkeer naar Marokko.

Verder maakt u niet aannemelijk dat u niet de bescherming kan inroepen van de Marokkaanse autoriteiten. In dit verband dient vooraleerst te worden gewezen op het feit dat u tot dusver heeft nagelaten een procedure op te starten teneinde uw huwelijk te laten ontbinden. U deze vraag gesteld verklaart u dat u niet bij hem wilt blijven doch dat uw echtgenoot niet zou instemmen met een echtscheiding. U gevraagd of u kan scheiden in Marokko zonder toestemming van uw man, stelt u dit niet te weten (CGVS, p. 19). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat in het Marokkaanse familierecht (Moudawana), echtscheiding zonder toestemming van de

echtgenoot wel degelijk mogelijk is. Dat u als opgeleide werkende vrouw hier niet van op de hoogte bent, getuigt - gezien uw problematische huwelijk en de omstandigheden waar u in verzeild bent geraakt - van weinig interesse en urgentie om deze echtelijke verbintenis zo snel als mogelijk te ontbinden. U met deze bedenking geconfronteerd, stelt u dat uw vader alles regelt en dat hij u verzekerde dat alles in orde zou komen (CGVS, p. 19). Gezien u eerder verklaarde dat uw ouders het niet zo best stelden daar uw vader oud was en aan diabetes leed, mag het opmerkelijk worden genoemd dat u een dergelijke gerechtelijke procedure aan hem zou overlaten (CGVS, p. 4). Hoe dan ook, u geeft aan er redelijk gerust in te zijn, aangezien u ervan uitgaat dat uw vader alles wel zal regelen.

Merkwaardig is bovendien dat u stelt dat er een advocaat zou zijn aangesteld om uw zaak te behartigen, doch u heeft geen idee hoe uw raadsman heet (CGVS, p. 13). Deze omissie getuigt eveneens van weinig betrokkenheid bij uw zaak. U stelt echter dat uw vader hem zou hebben aangesteld omdat hij niet naar Nador kon gaan (CGVS, p. 13), verwijzend naar de convocaties van 7 oktober 2015 van de Rechtbank van Eerste Aanleg in Al Hoceima. Deze uitleg wekt verbazing daar bezwaarlijk kan worden ingezien waarom uw vader naar Nador zou moeten afreizen gezien de zitting plaatsvond in Al Hoceima. In verband met de convocaties van 7 oktober 2015 dient eveneens te worden opgemerkt dat u helemaal niet op de hoogte bent van het feit dat er een zitting op 5 november 2015 zou hebben plaatsgevonden aangaande de eis van uw echtgenoot om u te dwingen terug te keren naar echtelijke woonst (CGVS, p. 13). Deze vaststelling is hoogst merkwaardig daar u de convocaties zelf voorlegde ter staving van uw asielrelaas. Uw nonchalante houding in casu alsook het gebrek aan interesse voor hangende procedures inzake uw huwelijk, maken dat u allerm minst overtuigt beroep te hebben gedaan op de bescherming van de Marokkaanse autoriteiten, in dit verband de mogelijkheid om uw huwelijk met Shaker te ontbinden.

Voorts stelt u dat uw echtgenoot er op gebrand zou zijn om het huwelijk af te dwingen. Uw echtgenoot zou reeds eerder zijn gehuwd. Na twee mislukte huwelijken zou geen enkele vrouw nog met hem willen trouwen (CGVS, p. 12). Door uit de echt te scheiden, zou u bijgevolg zijn eer krenken. Verderop tijdens het gehoor blijkt evenwel dat uw echtgenoot nooit eerder getrouwd is geweest. Het zou slechts een soort verloving zijn geweest (CGVS, p. 19). Deze tegenstrijdige verklaringen doen andermaal twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook dient te worden opgemerkt dat het weinig geloofwaardig is dat zowel uw echtgenoot als zijn familie, uw ouders zouden hebben bedreigd. Zij zouden uw ouders hebben laten verstaan dat indien u niet zou terugkeren naar de woonst van uw schoonfamilie om u te laten exploiteren als een slavin, zij uw reputatie zouden schaden en u zouden ombrengen (CGVS, p.11- 12). Deze gang van zaken overtuigt niet. Indien Shaker in zijn opzet zou hebben willen slagen, dan zou hij u eerder in een slecht daglicht hebben gesteld en hebben aangetoond dat hij de ideale schoonzoon is, in plaats van vice versa. Zo zou hij immers het vertrouwen van uw familie hebben kunnen winnen en sociale druk op u, teneinde jullie huwelijk te redden, hebben kunnen uitoefenen. De dreigementen aan het adres van uw ouders, stellen uw echtgenoot evenwel in een bijzonder slecht daglicht. Door zo te handelen reikte hij enkel munitie aan tegen zichzelf. Te meer hij kon vermoeden dat u op termijn een echtscheidingsprocedure zou inleiden en deze feiten tegen hem zouden kunnen gebruiken. Deze gang van zaken is dan ook alles behalve overtuigend.

Verder is het opmerkelijk dat u niet precies kan aangeven wanneer uw ouders voor het laatst zijn benaderd door de familie van Shaker. U geeft als uitleg dat u geen contact met hen zou hebben (CGVS, p. 17). Deze verklaring staat echter haaks op eerder afgelegde verklaringen waarin u stelde contacten te onderhouden met uw ouders (CGVS, p. 4). Hoe het ook zij, dat u nalaat u op regelmatige basis te informeren bij uw familie over eventuele stappen van de familie van uw echtgenoot, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast overtuigt u niet dat de familie van Shaker dermate machtig is, dat deze in staat zou zijn om invloed uit te oefenen op het Marokkaanse gerechtelijke en politieke apparaat. U gevraagd welk beroep uw schoonvader heeft uitgeoefend, geeft u aan dit niet te weten omdat hij al met pensioen was op het moment van uw huwelijk (CGVS, p. 17). U weet enkel te zeggen dat uw schoonfamilie landbouwgronden heeft alsook huizen en een appartement om te verhuren (CGVS, p. 19). U heeft evenwel geen idee hoe de familie deze eigendom heeft verworven. Verder kan u niet aangeven wat de invloed van de familie is in andere delen van Marokko (CGVS, p. 18). Dient dan ook te worden geconcludeerd dat voor wat betreft de invloed van uw schoonfamilie, u zich louter baseert op uitspraken van uw echtgenoot. U heeft evenwel duidelijk nagelaten zich concreet te informeren over de macht en de invloed die de familie Al Soueqi geniet in Al Hoceima en bij uitbreiding in heel Marokko. Uw passieve houding die het nalaat en correcte inschatting te kunnen van de macht en aanzien van uw schoonfamilie, is andermaal een negatieve indicatie voor de vrees die u vooropstelt te koesteren. Bijkomend dient te worden vermeld dat u zelfs niet kan aangeven waar uw schoonvader thans verblijft (CGVS, p. 6).

In het verlengde van voorafgaand argument dient eveneens te worden opgemerkt dat, indien er geloof zou kunnen worden gehecht aan het feit dat Shaker er op gebrand zou zijn u ook in Marokko ernstige schade te willen berokkenen, quod non, niets u belet om u buiten Al Hoceima, in een andere stad van Marokko te vestigen. U geniet immers de steun van uw ouders, u bent opgeleid en heeft jaren werkervaring. Bezwaarlijk kan dan ook worden ingezien waarom u zich niet elders in Marokko zou kunnen vestigen. U met deze bedenking geconfronteerd, stelt u louter dat u er zeker van bent dat hij u zal volgen (CGVS, p. 20), doch laat u na te concretiseren wat een eventuele vestiging in een andere stad u in de weg zou staan. Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat uit informatie die werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt, dat de Marokkaanse maatschappij gescheiden vrouwen aanvaard en zij zich niet noodzakelijk bij hun familie hoeven te vestigen.

Uit wat voorafgaat dient dan ook te worden besloten dat er geen redenen zijn om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art.48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in geval u naar Marokko zou terugkeren.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat een ander licht te werpen op voorliggende appreciatie. Voor wat betreft het medisch attest alsook het attest van het vluchthuis kan worden opgemerkt dat het CGVS niet twijfelt aan het feit dat u slachtoffer werd van partnergeweld. Wel kan er een kanttekening worden gemaakt bij het medisch attest van 10 maart, waaruit blijkt dat u werd opgenomen omwille van een acute blaasontsteking. In verband met de gerechtelijke documenten dient te worden opgemerkt dat het louter kopieën betreffen waarvan de bewijswaarde bijgevolg beperkt is. In verband met de getuigenis van de griffie van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Al Hoceima dd. 27 november 2015 dient bijkomend te worden vermeld dat het opmerkelijk is dat het document een zegel ontbeert waardoor er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de authenticiteit van dit document. Tot slot kan er voor wat betreft de overige gerechtelijke documenten alsook de klacht neer gelegd door uw ouders, worden verwezen naar bovenstaande motivering.

C. Conclusie *Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoekster voert aan dat er in de bestreden beslissing met geen woord gerept wordt over de klacht van de ouders van verzoekende partij die zij op 29 september 2015 neerlegden bij de Marokkaanse autoriteiten en waaruit duidelijk blijkt dat verzoekster eens terug in Marokko zal vrezen voor haar leven. Zij betoogt voorts dat zij in België tot rust kwam bij haar zuster doch haar echtgenoot blijkbaar voldoende armslag had om de Dienst Vreemdelingenzaken te sturen op de woning van haar zuster in Mechelen waar haar echtgenoot vernomen had dat zij daar verbleef. De vrees voor vervolging is blijkens verzoekster nog steeds actueel aangezien verzoeksters echtgenoot hooggeplaatste personen kent in Marokko. Verzoekster wenst tot slot nog melding te maken van het feit dat zij een uitnodiging heeft gekregen van het consulaat van Marokko waarvan zij de redenen niet kent zodat zulks betrekking kan hebben op de klacht dewelke indertijd neergelegd werd in Marokko en waarover de autoriteiten meer wensen te vernemen.

Verzoekster werpt in een tweede middel de schending van de zorgvuldigheidsplicht op aangezien de motivering niet correct is en in strijd met de elementen door verzoekster naar voor gebracht zodat de beslissing werd getroffen op basis van een onvolledig dossier en een persoonlijke appreciatie.

Verzoekster werpt in een derde middel afwending van macht, miskenning van feitelijkheden en het gemeenschappelijk standpunt van de door de Raad van de Europese Unie bepaalde vreemdelingendefinitie

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog volgende stukken: (i) officieel stuk van de rechtbank van eerste aanleg te Al Hoceima d.d. 27 november 2015, (ii) een uitnodiging om langs te komen uitgaande van het Consulaat Generaal van Marokko, (iii) medisch rapport d.d. maart 2015, (iv) brief van verzoekster aan Deense autoriteiten, (v) aanslagbiljet personenbelasting zuster en schoonbroer van verzoekster woonachtig in Geel, (vi) verklaring schoonbroer te Geel die garant wil staan om verzoekster op te vangen en (vii) kopij van de klacht die werd neergelegd door de ouders van verzoekster in Marokko d.d. 27 september 2015.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster vreest bij terugkeer naar Marokko slachtoffer te worden van huiselijk geweld. Zij stelt voorts geen beroep te kunnen doen op de bescherming van de Marokkaanse autoriteiten gezien haar echtgenoot de financiële middelen bezit om de Marokkaanse overheden om te kopen.

Met recht oordeelde de bestreden beslissing vooreerst dat verzoekster er niet in slaagt een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken aangezien partnergeweld niet ressorteert onder één van de vijf criteria van artikel 1 A(2) van het vluchtelingenverdrag.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Dat verzoekster slachtoffer is geweest van huiselijk geweld wordt vooreerst niet betwist. Verzoekster kan echter niet overtuigen waar ze voorhoudt een reëel risico op ernstige schade te zullen ondergaan in geval van een terugkeer naar Marokko.

Zo blijkt vooreerst dat verzoekster - hoewel zij reeds, blijkens haar verklaringen, sedert 30 augustus 2015 in België verbleef - wachtte tot 13 oktober om een asielaanvraag in te dienen en dit nadat zij door de SEFOR-dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangehouden in de woning van haar zus. Terecht concludeerde de bestreden beslissing hieruit dan ook dat *“Uw houding, namelijk het feit dat u heeft nagelaten u te wenden tot de Belgische autoriteiten, doet afbreuk aan de waarachtigheid en de ernst van de schade die u vooropstelt te lijden bij terugkeer naar Marokko.”* Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn/haar land van herkomst en die de bescherming van het Verdrag van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient en zich zo grondig mogelijk informeert over de te ondernemen stappen in het kader van een asielaanvraag. Het feit dat verzoekster anderhalve maand wacht alvorens een asielaanvraag in te dienen met de verzwarende omstandigheid dat zij haar asielaanvraag slechts indient nadat zij door de SEFOR-dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangehouden in de woning van haar zus is een aanwijzing dat verzoekster internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het door haar aangehaalde risico op ernstige schade.

Voorts wees de bestreden beslissing er terecht op dat verzoekster tot dusver heeft nagelaten een procedure op te starten teneinde haar huwelijk te laten ontbinden. Verzoekster die deze vaststelling

verklaart door het gegeven dat haar echtgenoot nooit zou instemmen met een echtscheiding bleek bij het Commissariaat-generaal zelfs niet te weten of de Marokkaanse wetgeving voorziet dat vrouwen kunnen scheiden zonder toestemming van hun man terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier wel degelijk blijkt dat in het Marokkaanse familierecht (Moudawana) echtscheiding zonder toestemming van de echtgenoot mogelijk is. Terecht concludeerde de bestreden beslissing dat de vaststelling dat verzoekster als opgeleide werkende vrouw hier niet van op de hoogte is, van weinig interesse en urgentie getuigt om deze echtelijke verbintenis zo snel als mogelijk te ontbinden dit geldt des te meer gelet op het problematische huwelijk met partnergeweld waarvan verzoekster slachtoffer werd.

Dat verzoekster van weinig betrokkenheid bij haar zaak getuigt blijkt eveneens uit het feit dat zij verklaarde dat er een advocaat zou zijn aangesteld om haar zaak te behartigen, doch er geen idee van heeft hoe haar raadsman heet (gehoorverslag, p. 13). Verzoekster tracht deze omissie te verklaren door te stellen dat haar vader deze advocaat zou hebben aangesteld omdat hij zelf niet naar Nador kon gaan, verwijzend naar de convocatie van 7 oktober 2015 van de Rechtbank van Eerste Aanleg in Al Hoceima. Zoals terecht in de bestreden beslissing opgemerkt kan deze uitleg niet overtuigen daar bezwaarlijk kan worden ingezien waarom haar vader naar Nador zou moeten afreizen terwijl de zitting plaatsvond in Al Hoceima. In verband met de convocatie van 7 oktober 2015 blijkt bovendien dat verzoekster helemaal niet op de hoogte is van het feit dat er een zitting op 5 november 2015 zou hebben plaatsgevonden over de eis van haar echtgenoot om haar te dwingen terug te keren naar echtelijke woonst. Dit klemmt des te meer nu verzoekster zelf deze convocatie voorlegde ter staving van haar asielrelaas. Met recht besluit de bestreden beslissing met betrekking tot deze vaststellingen dan ook dat: *“Uw nonchalante houding in casu alsook het gebrek aan interesse voor hangende procedures inzake uw huwelijk, maken dat u allerminst overtuigt beroep te hebben gedaan op de bescherming van de Marokkaanse autoriteiten, in dit verband de mogelijkheid om uw huwelijk met Shaker te ontbinden.”*

Waar verzoekster aanhaalt dat het risico op ernstige schade nog steeds reëel en actueel is omdat de echtgenoot van verzoekster hooggeplaatste kennissen heeft in Marokko die haar zullen oppakken bij een eventuele terugkeer gaat zij voorbij aan het concrete motief dienaangaande uit de bestreden beslissing de bestreden beslissing dat stelt als volgt: *“Daarnaast overtuigt u niet dat de familie van Shaker dermate machtig is, dat deze in staat zou zijn om invloed uit te oefenen op het Marokkaanse gerechtelijke en politionele apparaat. U gevraagd welk beroep uw schoonvader heeft uitgeoefend, geeft u aan dit niet te weten omdat hij al met pensioen was op het moment van uw huwelijk (CGVS, p. 17). U weet enkel te zeggen dat uw schoonfamilie landbouwgronden heeft alsook huizen en een appartement om te verhuren (CGVS, p. 19). U heeft evenwel geen idee hoe de familie deze eigendom heeft verworven. Verder kan u niet aangeven wat de invloed van de familie is in andere delen van Marokko (CGVS, p. 18). Dient dan ook te worden geconcludeerd dat voor wat betreft de invloed van uw schoonfamilie, u zich louter baseert op uitspraken van uw echtgenoot. U heeft evenwel duidelijk nagelaten zich concreet te informeren over de macht en de invloed die de familie Al Soueqi geniet in Al Hoceima en bij uitbreiding in heel Marokko. Uw passieve houding die het nalaat en correcte inschatting te kunnen van de macht en aanzien van uw schoonfamilie, is andermaal een negatieve indicatie voor de vrees die u vooropstelt te koesteren. Bijkomend dient te worden vermeld dat u zelfs niet kan aangeven waar uw schoonvader thans verblijft (CGVS, p. 6).”* Zelfs indien zou worden aangenomen dat de familie van verzoeksters echtgenoot toch nog enige invloed zou kunnen uitoefenen in Al Hoceima, *quod non*, maakt zij niet aannemelijk waarom zij zich niet elders in Marokko zou kunnen vestigen.

Waar verzoekster vervolgens aangeeft dat zij een uitnodiging van het Marokkaanse consulaat heeft gekregen, *“en waar zij ook geen weet heeft over de redenen van deze uitnodiging en zulks enkel en alleen betrekking kan hebben op de klacht welke indertijd neergelegd werd in Marokko en waarover de autoriteiten meer wensen te vernemen!”* berust haar verklaring op louter speculatieve gronden niet ondersteund door enig concreet element.

Ook de documenten door verzoekster neergelegd ter ondersteuning van haar asielaanvraag werden door de bestreden beslissing op terecht gronden verworpen. De bestreden beslissing motiveerde immers dat: *“De door u neergelegde documenten zijn niet in staat een ander licht te werpen op voorliggende appreciatie. Voor wat betreft het medisch attest alsook het attest van het vluchthuis kan worden opgemerkt dat het CGVS niet twijfelt aan het feit dat u slachtoffer werd van partnergeweld. Wel kan er een kanttekening worden gemaakt bij het medisch attest van 10 maart, waaruit blijkt dat u werd opgenomen omwille van een acute blaasontsteking. In verband met de gerechtelijke documenten dient te worden opgemerkt dat het louter kopieën betreffen waarvan de bewijswaarde bijgevolg beperkt is. In verband met de getuigenis van de griffie van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Al Hoceima dd. 27*

november 2015 dient bijkomend te worden vermeld dat het opmerkelijk is dat het document een zegel ontbeert waardoor er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de authenticiteit van dit document. Tot slot kan er voor wat betreft de overige gerechtelijke documenten alsook de klacht neer gelegd door uw ouders, worden verwezen naar bovenstaande motivering. “

Het enige document toegevoegd aan verzoeksters verzoekschrift dat nog niet eerder werd neergelegd betreft een brief van het consulaat van Marokko. Dit document is evenwel niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat dit op grond van artikel 8 PR RvV niet in overweging wordt genomen.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar Marokko, aantoon.

2.3.4. Verzoekster vraagt *in fine* van haar verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven januari tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER